

SENTÈNCIA 2003-34 DE 22 DE SETEMBRE DE 2003

SANCCIÓ ADMINISTRATIVA
Dret disciplinari de la funció pública – els fets no són provats –
la sanció s'ha d'anul·lar

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- El Sr. T.R. va interposar recurs contra la resolució del Govern de data 17 d'abril de 2002, confirmatòria de la resolució del Secretari d'Estat de la Funció Pública de 18 de gener de 2002, tot sol·licitant la declaració de nul·litat o d'anul·lació de l'acte.

2 – En la sentència de 7 de febrer de 2003, el Tribunal de Batlles ha estimat la demanda promoguda pel Sr. T.R.

3 – En el seu recurs d'apel·lació de data 26 de març de 2003, el MI Govern manifesta principalment que:

-es dona una ordre clara i precisa a l'agent T.R. i aquest no la va voler complir; la infracció certament va tenir lloc i per això, procedeix sancionar-la ;

-la sanció imposada a l'agent T.R. és conforme als fets provats i a la seva tipificació;

-no existeix cap irregularitat que invalidi la decisió;

-els fets declarats provats en la resolució sancionadora provenen d'un informe escrit i ratificat davant l'autoritat judicial, efectuat per un sots-oficial Major amb responsabilitats legalment atribuïdes en la matèria, que reitera haver presenciats com es donava l'ordre concreta a l'agent T.R. i aquest refusava manifestament complir-la;

-en el cas que no s'estimes el recurs, també procediria revocar parcialment la sentència d'instància, pel que fa al pronunciament accessori de publicar en el taulell d'anuncis i en la xarxa d'internet de la Policia, l'anul·lació judicial de la sanció, per la raó que aquesta no és la petició que formulava l'agent; el que el senyor T.R. demanava publicar és « l'arxiu de l'expedient disciplinari ».

4 – En la seva contesta de data 14 d'abril de 2003, el Sr. T.R. manifesta principalment que:

-el propi suposat emissor de l'ordre, per tant un superior jeràrquic del Sr. T.R. es manté en que mai va donar cap ordre. També ho diuen els altres agents que estaven prop del balcó i que pogueren sentir la conversa.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- Competència

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per a conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia .

Segon .- L'objecte del litigi és de determinar si l'agent T.R. va refusar d'aplicar una ordre adreçada pel seu superior jeràrquic

Aquest assumpte planteja una qüestió relativa al dret disciplinari de la funció pública i convé per tant d'aplicar els principis generals de dret sancionador, en vistes de garantir els drets de l'interessat, com bé ha jutjat el Tribunal de Batlles (fonament de dret Sisè).

En particular, la sanció només es pot aplicar quant els fets que la justifiquen s'han provat de manera indiscutible.

Cal per tant en aquest cas aplicar aquestes regles.

Tercer.- La sanció s'ha pronunciat sobre la base de l'informe redactat pel Sot-Oficial Major de Policia J.B.E., el qual manifesta principalment (veure foli 55) que s'havia donat « l'ordre formal, ordre donada amb naturalitat i correcció, de passar al balcó adjacent i d'entrar al pis en qüestió »... »l'agent, en aquest precís instant, va oposar-se formalment a l'ordre rebuda, invocant que aquesta intervenció l'havia de dur a terme el grup d'intervenció de la policia (Gipa) i no ells... ».

Havent discutit l'agent T.R. haver rebut una ordre formal per part del Sot-Oficial P., el Batlle de primera instància ha procedit a l'interrogatori dels principals testimonis que han participat en l'operació. Es en funció d'aquestes respostes que el jutge pot apreciar la pertinença de les imputacions adreçades a l'agent T.R.

Quart .- Resulta de l'examen d'aquestes respostes que les circumstàncies de l'operació no permeten afirmar amb certesa que s'ha donat una ordre formal. El Sot-Oficial Major de Policia J.B.E. persisteix en afirmar que es va donar una ordre formal o que l'agent T.R. va refusar executar-la. Al contrari, els altres testimonis són molt menys taxatius. Podem citar principalment el testimoni del Sot-Oficial P., « que les paraules textuais van ser « s'hauria d'entrar al pis del costat, com ho veu ? » o alguna cosa així » (veure foli 104). L'agent J.B.I. ha manifestat « que va haver-hi un intercanvi d'opinions i finalment el Sr. P. va dir que es buscava una altra opció » (veure foli 106). L'agent I.L.A., fa igualment referència a un intercanvi d'opinions : « que després de valorar totes les opcions i d'un intercanvi d'opinions es va descartar entrar al

pis per la finestra. Que ells haurien pogut entrar amb cordes, però no estaven protegits, ni amb un casc ni un protector anti-bales » (veure foli. 107).

Aquestes diferents declaracions mostren que existeix un dubte seriós, en quant a la realitat de la existència d'un ordre formal que s'hauria donat a l'agent T.R.

Ara bé, com ja s'ha indicat, en matèria de dret disciplinari els fets han de ser provats de manera indiscutible per poder justificar legalment una sanció, i en no haver ocorregut així en aquest assumpte, la sanció s'ha d'anul·lar.

Cinquè.- En la demanda de primera instància, el Sr. T.R. demanava (veure foli 10) la publicació de « l'arxiu de l'expedient disciplinari » i no la publicació de la sentència d'anul·lació de la sanció. Per tant la sentència recorreguda s'ha de modificar en aquest punt (punt Tercer de la part dispositiva).

No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECI SIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar en part el recurs d'apel·lació presentat pel MI Govern i declarar que la decisió del Govern núm. 15318 / 2002 de data 17 d'abril del 2002, de desestimació del recurs d'alçada formulat contra la resolució de data 18 de gener del 2002, no es ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa i per tant anul·lar-la.

Segon.- Declarar el dret de l'agent al pagament dels 14 dies de suspensió de sou imposables, ordenar la cancel·lació de l'anotació en el seu expedient personal més la publicació de l'arxiu de l'expedient disciplinari durant quinze dies en els taulells d'anuncis de les dependències del Servei de Policia i en la xarxa d'internet de l'esmentat Servei.

Tercer.- Anular la sentència recorreguda en el sentit que preveia la publicació de la decisió d'anul·lació de la sanció.

Quart.- De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.